Міжрегіональна Академія управління персоналом
Міжнародна Кадрова Академія
Міжнародний університет “UISEK” (Республіка Еквадор)
ГО “Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління”
Навчально-науковий інститут міжнародних відносин та соціальних наук

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 6

Матеріали
Міжнародної науково-практичної конференції
“Проблеми культури наукової роботи та академічної доброчесності у сучасному світі”
м. Київ, МАУП, 29 березня 2018 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2018

ББК 63.3(4УКР)я43
С76

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 2 від 28.02.17)

Редакційна колегія:
М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор)

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП "Видавничий дім "Персонал", 2008 —

С76 Вип. 6: Матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. "Проблеми культури наукової роботи та академічної доброчесності у сучасному світі", 29 березня 2018 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2017. — 158 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2018
© ДП "Видавничий дім "Персонал", 2018

Погорєлова Інна Сергіївна
Становлення культурної політики Євросоюзу: історія питання *60*

Гайдукевич Геннадій Анатолійович
Психологічний вимір глобалізаційних процесів в Україні *63*

Чорноштан Євгеній Валерійович
Раціоналістична концепція освіти в науковій спадщині Ф. Прокоповича *67*

ЗАХИСТ АВТОРСЬКИХ ПРАВ ТА НАУКОВОГО ПРІОРИТЕТУ: ГЛОБАЛЬНІ ЕКОНОМІЧНІ ФАКТОРИ, ПИТАННЯ ДЕРЖАВНОГО ТА КОРПОРАТИВНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ТА ОСОБИСТІСНІ МОТИВАЦІЇ

Гула Руслан Володимирович
Інформаційна безпека держави в комплексі наукових підходів *71*

Заросило Володимир Олексійович
Корупція у сфері інтелектуальної власності *75*

Іваненко Олена Володимирівна
Плагіат або клептопаразитизм: назви різні, а сутність одна *77*

Веклич Владислав Олександрович
Сутність наукового пріоритету при дослідженні публічної політики щодо запобігання і боротьби з корупцією в Україні *80*

Медвідь Федір Михайлович, Курчина Тамара Олександрівна, Твердохліб Анатолій Іванович
Правова культура як важлива складова наукової роботи та академічної доброчесності *83*

Циганюк Юлія Володимирівна, Охман Ольга Василівна
Коротка характеристика складу правопорушення "академічний плагіат" *86*

Алієва-Барановська Віра Миколаївна
Академічний плагіат у сфері авторського права *89*

Бортник Валентин Анатолійович
Захист права інтелектуальної власності *92*

Міхеєв Михайло Володимирович
Захист прав інтелектуальної власності у виконавчому провадженні в Україні *95*

Баєв Вадим Вікторович
Науково-методологічні основи формування компетенцій з інтелектуальної власності при підготовці фахівців з медичного туризму *97*

Медвідь Федір Михайлович, Мельниченко Ярослав Богданович, Панченко Андрій Володимирович
Інтерпретація права як цінності культури і запорука академічної доброчесності юриста *100*

Гребень Світлана Євгенівна
Академічна доброчесність як умова забезпечення інтересів держави *103*

Філіппов Михайло Іванович, Сахарова Тетяна Вадимівна
Причини виникнення комунікаційних бар'єрів в маркетинговому просуванні товарів і шляхи їх подолання *105*

О. В. ІВАНЕНКО
канд. юрид. н., доц., заступник директора ННІП МАУП

ПЛАГІАТ АБО КЛЕПТОПАРАЗИТИЗМ: НАЗВИ РІЗНІ, А СУТНІСТЬ ОДНА

В умовах сьогодення, коли у світі відбуваються активні глобалізаційні процеси, а також спостерігається активний розвиток інформаційних технологій, дедалі актуалізується проблематика доброчесності у взаєминах між людьми в цілому, й академічної доброчесності зокрема.

На перший погляд, не повинна ставитися під сумнів загальноприйнята у суспільстві норма про належність ідеї, наукового здобутку або відкриття тій людині, ім'я якої стоїть під ними. Порушення даного принципу, яке об'єктивується у видачі думок, ідей, здобутків чужої людини за свої власні, або опублікуванні твору чужого авторства під своїм ім'ям, називається плагіатом. На превеликий жать, дане явище на сьогоднішній день в Україні набуло таких розмірів, що може справедливо розглядатися як одна із загроз національній безпеці.

Обмежитися лише констатацією факту тотального плагіату у майже всіх сферах суспільного життя вітчизняного суспільства, означало б просто "підвісити" проблему. До того ж здивовано говорити про те, що таке деструктивне явище як плагіат виникло на "порожньому місці" і є "іншою стороною" медалі під назвою технологічний прогрес, було б апріорі нечесно. Оскільки протягом всієї історії існування людства зазначене явище мало місце, поте його назва була дещо менш інтелігентна.

Зав'язка конфлікту праці та паразитизму у протоформах проглядається ще на рівні біологічної сходинки еволюції життя. Наука біологія озброєна таким терміном як соціальний паразитизм або клептопаразитизм, сутність якого зводиться до насильницького або таємного привласнення харчового або гніздового ресурсу. Даний феномен має як зовнішні, так й внутрішіні прояви. Принциповим моментом у цьому сенсі є те, що паразит апріорі не здатен до самостійного існування. А організм, за рахунок якого він паразитує, абсолютно не потребує такого співіснування [1].

Слід сказати, що серед усього різноманіття живих істот лише 5 відсотків є паразитами. Якщо ж говорити про суспільство, то воно майже у тій же пропорції поділяється на меншість та більшість.

Загальний історичний тренд еволюції систем привласнення проявляється переважно не у зміні сутності, а у створенні більш витончених форм камуфляжу. Замість прямого вилучення результатів праці здійснюється перехід до більш м'яких, несилових, ускладнених та складно ідентифікованих механізмів, що зумовлюється удосконаленням управлінських технологій. Експлуатація людини не зникла як явище, проте стала, ніби, невидимою. Від фізичного рабства (володіння фізичним тілом) людство еволюціонує до рабства ментального (володіння свідомістю).

Дійсно, особа, яка привласнює чужі ідеї та здобутки, навіть, не уявляє собі, що вона, відклавши у бік підручники, може залишитися на одинці з чистим аркушем паперу, і дозволить собі аналізувати, співставляти, порівнювати та синтезувати отримані нові знання. Проте, одночасна цікавість та складність даного процесу, досить

часто викликає рефлекторне бажання просто та без вагань привласнити чуже. В цьому сенсі надзвичайно актуальною є теза Оза Амоса про те, що ти є мерзенним плагіатором, літературним крадієм, якщо ти вкрав мудрість із однієї книги; якщо ж ти крадеш ідеї з десятьох книг — ти дослідник; коли ти використав здобутки тридцятисорока книжок, можеш справедливо називатися видатним науковцем [2].

До речі, у Середньовіччі паразитарні анклави попри те, що вони мали привілейоване становище, все ж таки вважалися придатком до соціального організму, який забезпечує їх існування. На жаль, формування єдиної глобалізаційної світової системи призвело до того, що структури, які привласнюють чужі надбання, перестали розглядатися як вторинні (придаткові), і, навпаки, утворили наразі центр нової світової системи, взявши під контроль усі сучасні управлінські механізми (фінансові, інформаційні, політичні, військові тощо) [3].

Таким чином, інверсна модель, коли привласнення чужих здобутків є нормою, а праця розглядається скоріше як аномалія, об'єктивується майже у всіх сферах людського життя. На жать, паразитарна платформа стала основою побудови світу нового ґатунку. Якщо говорити в розрізі економіки, то це поява "мильних кульок" та спекулятивної віртуальної економіки, в культурі — формування образу людини-споживача; у політиці — утвердження держави сервісного типу; в ідеології — примата — індивідуаліста, тобто моделі лібералізму.

Але ж в решті-решт постає питання: чи може всезагальний паразитизм утворювати базис життя всього людства? Очевидно, ні. Адже, якщо всі перетворяться на паразитів, на кому ж тоді вони паразитуватимуть?! Об'єкт експлуатації завжди протестуватиме проти несправедливості. Така система є не тільки негармонійною, але й нестійкою та історично приреченою, оскільки людське майбутнє органічно пов'язане із гармонізацією праці та споживання [4].

На підтвердження даної тези хотілося б додати, що Кант розмежовував право у суб'єктивному сенсі на природне, тобто таке, що випливає із природи самої людини незалежно від будь-якої юридично значущої дії, та набуте, тобто те, що передбачає наявність певної юридичної дії, яка є обов'язковою умовою набуття певного блага. У першому випадку йдеться про привласнення внутрішніх сил, у другому — привласнення зовнішніх предметів. На думку Канта, єдиним природним правом людини є зовнішня свобода або незалежність від чужої волі у тому обсязі, у якому вона є співмірною зі свободою інших суб'єктів соціуму; всі інші права є набутими. Проте, із зовнішньою свободою він пов'язував й деякі інші права, а саме: рівність, або право не бути зобов'язаним робити для інших те, що не є взаємним; самостійність; право на чесне ім'я; право робити у відношенні інших те, що не порушує їх права; право повідомляти іншим людям свої думки та давати обіцянки, істинні або брехливі, оскільки саме від них залежить вірити або не вірити даним обіцянкам. Все зазначене, на переконання Канта, є базисом природної свободи та й у реальній дійсності від неї не відрізняється [5].

Підводячи риску під зазначеним вище, хотілося б наголосити на тому, що плагіат, рівно й як паразитизм є тим явищем, яке буде існувати доти, допоки існує людство. Проте, належати до класу "одноклітинних соціальних організмів", або відноситися до групи людей з високорозвиненим інтелектом, здатних продукувати сучасні знання — обирати нам, сучасним українцям. Тому, звичайно, ми можемо зосередитися на пошуку та винайденні більш витончених форм та методів камуфляжу плагіату (до речі, даний процес є непростим та вимагає значних творчих та інтелектуальних зусиль), або спрямувати власний потенціал на створення сучасної реальної дійсності нової якості.

Джерела

1. Ройтман В. А., Беэр С. А. Паразитизм как форма симбиотических отношений / В. А. Ройтман, С. А. Беэр. — РАН. М., “Товарищество научных изданий КМК”, 2008. — 310 с.
2. Оз Амос Книга о любви и тьме. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http: // loveread. ec/view_global. php?id=38282
3. Якунин В. И. Новый мировой класс — вызов для человечества / В. И. Якунин // Свободная мысль. — 2012. — № 11–12. — [Электронный ресурс]. — Режим доступа: http: // svom. info/entry/235-novyj-mirovoj-klass-vyzov-dlya-chelovechestva/
4. Сулакшин С. С., Багдасарян В. Э. Присвоение: конфликт труда и капитала — I. — [Электронный ресурс]. — Режим доступа: http: // rusrand. ru/ideas/prisvoenie-konflikt-truda-i-kapitala--I
5. История политических учений. Часть третья. Новое время. — [Электронный ресурс]. — Режим доступа: https: // books. google. com. ua/books?id=J81EDwAAQBAJ&pg=PP362&dq=присвоение+мысли+чужого+человека&hl=en&sa=X&ved=0ahUKEwjX_sKe-qnZAhXDIlAKHUFJAd